

Op onze wandelingen komen we regelmatig houten poortjes tegen die ons van het ene stuk land in het andere brengen en die het vee binnen de omheining dienen te houden.

Samen met Menorca, Ibiza en Formentera hoort Mallorca bij de eilandengroep de Balearen. In de winter voert een luchtstroom tussen de Alpen en de Pyreneeën door koude lucht naar het Middellandse zeegebied. De Tramuntana veroorzaakt zo'n 5 à 6 stormen.

Overal in Mallorca is men begonnen met het restaureren van de oorspronkelijke paden die de dorpen met elkaar verbinden. Het is een ambachtelijk werk dat zeer arbeidsintensief is. Steen

voor steen dient men uit te zoeken of deze wel past in de puzzel en af en toe dient men een steen dan nog wat bij te schaven zodat deze goed past. Een man doet hier het werk en twee anderen staan er op te kijken.

De gele hoornpapaver is familie van de klaproos. De vruchten zijn langwerpige en niet rond zoals bij de klaproos.

Een mooie ponny staat onder een citroenboom. Een citroenboom is de enige boom die 3 maal vruchten draagt in het seizoen.

Een van de mooiste en rustigste plaatsjes op het eiland is Banyalbufar. Banyalbufar is een oud dorp dat al in de dertiende eeuw bewoond werd en er zijn zelfs tekenen gevonden dat de

Moren hier al in de tiende eeuw na Christus een dorp hadden gebouwd. De naam van het dorp is hier dan ook van afgeleid en betekend zoveel als “plaats bij de zee”. Sinds de middeleeuwen staat het dorp al bekend om zijn heerlijke wijn.

Banyalbufar ligt relatief hoog in de heuvels van de Serra de Tramuntana. Toch is het dorp in het bezit van een eigen strand. De weg hiernaartoe is lastig, lang en erg steil naar beneden maar het kiezelstrand waar je uiteindelijk bij uitkomt is zeker de moeite waard. Zeker als het

in de vooraf gaande dagen wat geregend heeft want dan komen er enkele watervallen op het strand uit.

De rode wauw op zoek naar een prooi. Een volwassen exemplaar is circa 62 centimeter groot, weegt 750 tot 1000 gram en heeft een spanwijdte van ongeveer 160 cm.

De rode wouw is één van de weinige vogelsoorten die bijna alleen in Europa voorkomt. Door intensieve vervolging was hij sterk afgenomen en plaatselijk verdwenen. Beschermende maatregelen hebben hieraan een eind gemaakt; tegenwoordig komt de soort in onze

buurlanden weer voor, zij het nergens talrijk. Het voedsel bestaat vooral uit aas; daarnaast worden prooien tot de grootte van een konijn gevangen.

De zomertortelduif is de kleinste Europese duif en is redelijk schuw. Ze overwintert in Afrika ten zuiden van de Sahara maar broedt in grote delen van Europa.

Mallorca is bij de toeristen geliefd. Mallorca heeft meer dan 300 dagen zon per jaar. Voor natuurvrienden is dit een uitermate aantrekkelijk en veelzijdig eiland. Liefelijke dalen,

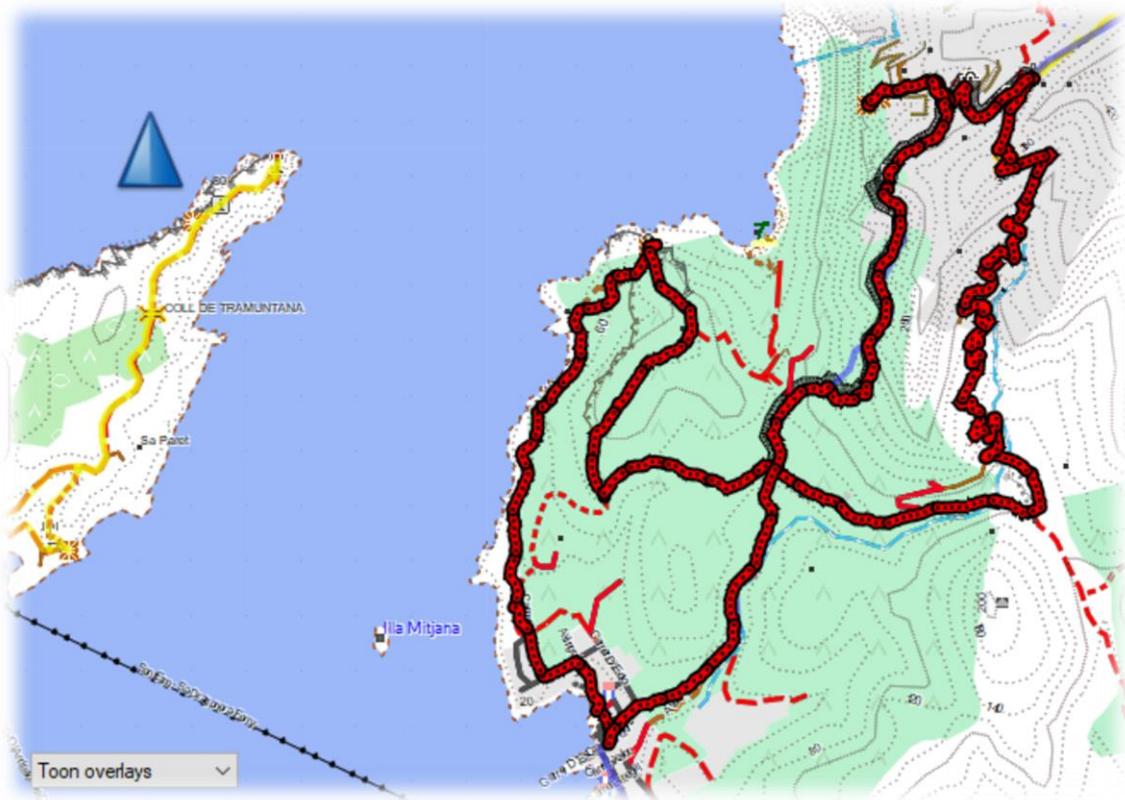
spectaculaire kloven en niet in de laatste plaats de imposante bergketen van de Sera de Tramuntana.

Zaterdag 24 september 2022

- Soort : Luswandeling Sant Elm
- Plaats : Sant Elm
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

Sant Elm is een klein toeristisch dorpje in het zuidwestelijke deel van Mallorca. Sant Elm is van oorsprong een idyllisch vissersdorp dat de laatste jaren uitgroeid is tot een populairdere toeristische bestemming.

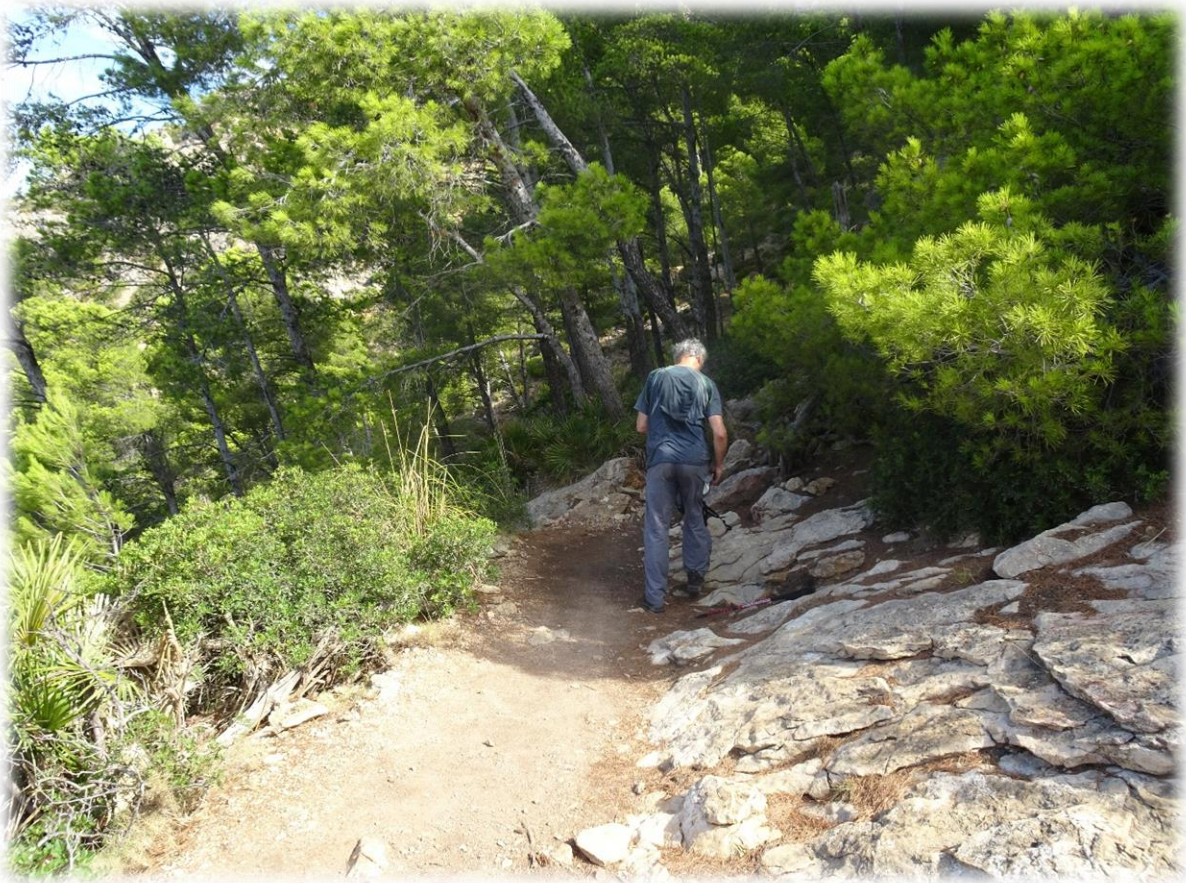

De toren van Sant Elm bevindt zich 90 meter boven de zeespiegel in de zogenaamde Punta de la Galera. De toren werd rond het jaar 1583 gebouwd. Het is een van de vele uitkijktorens

die rond het eiland werden gebouwd om te waken voor mogelijke invallen door piraten en zeerovers, die in die tijd zo vaak voorkwamen.

We krijgen zicht op het onbewoonde Drakeneiland, zo genoemd omdat er reuzenhagedissen leven. Het is het kleinste zustereiland van Mallorca. Het hele jaar door zitten er aalscholvers en meeuwen. Het is een natuurpark en er huizen ongeveer 300 paartjes valken. Het eiland is

ongeveer 4 km lang en 1 km breed. Er zijn dagelijks overzetboten die jou op 20 minuten naar het eiland brengen.

We komen aan het trappistenklooster La Trapa. De oorsprong van La Trapa gaat terug tot 1810 toen een gemeenschap van trappistenmonniken hier arriveerden. De monniken kwamen uit Zargoza, waar ze in Frankrijk waren gevlucht voor de Franse Revolutie. Ze vestigden zich hier en sedertdien staat deze plaats bekend als La Trapa. De monniken leefden hier amper 10 jaar, tussen 1810 en 1820, maar dat was wel lang genoeg om het landschap volledig te transformeren. Talloze gebouwen, terrassen, wateropvangsystemen, molens en dergelijke

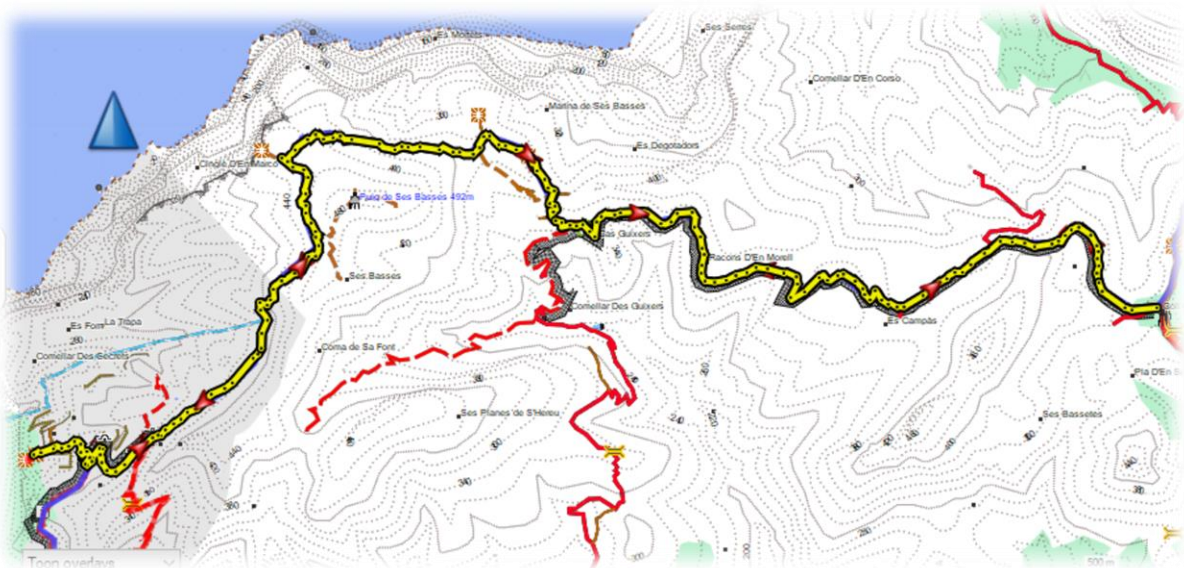
werden aangelegd. Er kwam een hele nederzetting om te overleven in de barre omstandigheden die deze plaats bood. Na het vertrek van de trappisten werden de gebouwen ruïnes. Momenteel is men enkele gebouwen aan het renoveren.

Zondag 25 september 2022

- Van : Cap Fabioler
- Naar : La Trapa
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur

Vandaag een druilige dag. Ondanks we slechts één uur in de regen hebben gestapt kunnen we maar weinig foto's maken van de omgeving door de bewolking.